

真棒

เล่มนี้สุดยอด!

学说中文!

ปูพื้นฐานภาษาจีน

基础 汉语

jī chǔ hàn yǔ

จี ชู่ ฮั่น ยู่ว

เก่งจีน

เล่มเดียว

เอไอยู!

ยอดเยี่ยม

最优秀

zuì yōu xiù

จื๊ย โยว ซิว

สุดยอด

太棒了

tài bàng le

ไท่ ปั้ง เลอ

พูดภาษาจีนเก่งทันใจ

ไปเรียน ไปเที่ยว ไปทำงาน

อ่านเล่มนี้ เล่มเดียวเอาอยู่

LET'S SPEAK CHINESE

ปัง ๆ

很棒

hěn bàng

เหิ่น บัง

真棒

เล่นนี้สุดยอด!

เก่งเงินเล่มเดียวเขาอยู่! (ฉบับปรับปรุง)

ผู้เขียน : อรุณา บัณฑิตย์ดำรงกุล

จำนวน 152 หน้า

ราคา 185 บาท

ISBN (E-Book)

สงวนลิขสิทธิ์โดย : บริษัท เอ็กสเปอร์เน็ต จำกัด

จัดทำโดย : บริษัท เอ็กสเปอร์เน็ต จำกัด (สำนักพิมพ์ปัสคิต)

2387 อาคารรวมทุนพัฒนา

ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงบางกะปิ

เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

โทร. 0-2718-1821 (10 คู่สาย)

e-mail: public@expernetbooks.com

<http://www.expernetbooks.com>

สารบัญ

11	บทที่ 1	พุดมิตร์ !	บทนำ	4
57	บทที่ 2	การเดินทาง	๓๑	๓๑
101	บทที่ 3	ท่องเที่ยว	๘๙	๘๙
129	บทที่ 4	ยามฉุกเฉิน	๑๐๙	๑๐๙
	บทที่ 5		๑๔๓	๑๔๓
	บทที่ 6			
	บทที่ 7			
	บทที่ 8			

บทนำ

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ ประชากรก็เยอะ
 ซ้ำยังกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ จนทำให้ประเทศจีนมีภาษาถิ่นมากมาย
 และภาษาถิ่นแต่ละภาษาก็มีสำเนียงที่แตกต่างกันมากถึงขั้นฟังไม่รู้เรื่อง
 เลยทีเดียว... แต่ก็ยังดีที่ความแตกต่างของภาษาจะอยู่ที่ภาษาพูดเท่านั้น
 ส่วนตัวอักษรจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับภาษากลางที่ทางราชการ
 กำหนดให้ใช้จะเป็น **“ภาษาจีนกลางหรือภาษาจีนแมนดาริน”** ดังนั้น
 หากเราเดินทางไปยังประเทศจีนไม่ว่ามณฑลใดหรือส่วนใดของโลกที่มีชาว
 จีนอาศัยอยู่ เราสามารถใช้ภาษาจีนกลางหรืออักษรจีนในการสื่อสารได้ !

ชาวจีนโพ้นทะเลอาศัยอยู่ในประเทศไทยมากเป็นอันดับ 2
 รองจากอินโดนีเซีย แต่หากวัดกันเป็นเมืองแล้ว
 กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีชาวจีนโพ้นทะเลอาศัยอยู่มากที่สุดในโลก !

ตัวอักษรจีนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีอยู่ 2 แบบคือ **อักษรจีนตัวเต็ม**
 กับ **อักษรจีนตัวย่อ**

ตัวอย่าง

อักษรจีนตัวย่อ:

泰国

台湾

飞机

อักษรจีนตัวเต็ม:

泰國

台灣

飛機

tài guó

tái wān

fēi jī

(ไท่ กั๋ว)

(ไถ วั่น)

(เฟย จี)

ประเทศไทย

ไต้หวัน

เครื่องบิน

ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยจะเป็นการเรียนโดยใช้ตัวย่อแทบทั้งสิ้น [ส่วนอักษรจีนตัวเต็มยังคงมีการใช้อยู่ในฮ่องกงมาเก๊า ไต้หวัน และชุมชนชาวจีนตามประเทศต่างๆ ที่ก่อตั้งขึ้นก่อนการใช้อักษรจีนตัวย่อแพร่หลาย (ก่อน ค.ศ. 1949)] เพื่อให้เป็นแบบแผนเดียวกันกับประเทศจีน ซึ่งสำหรับชาวต่างชาติแล้วก็ถือเป็นเรื่องที่ย่ายและสะดวกกว่า เพราะนอกจากตัวอักษรจะมีขีดน้อยกว่าแล้ว ยังมีการนำอักษรภาษาอังกฤษมาเทียบเคียงเป็นพยัญชนะและสระด้วย ดังนี้

ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการเทียบเสียงอ่านตัวอักษรจีน
เรียกว่า “**拼音** pinyin : **พิน อิน**”

หมายเหตุ
เวลาออกเสียง
zh ch sh r
ต้องห่อลิ้นให้ปลายลิ้น
แตะเพดานปาก
ส่วนการออกเสียง
z c s
ให้อาปลายลิ้น
แตะหลังฟันบน

b เปอ	p เพอ	m เมอ	f เฟอ
b เตอ	p เทอ	m เหมอ	l เลอ
g เกอ	k เคอ	h เฮอ	
j จิ	q ชี	x ซี	
zh จื่อ	ch ชื่อ	sh ชีอ	r รื่อ
z จื่อ	c ชีอ	s ชีอ	
y อี	w อู		

สระเดี่ยว

i

อี

u

อู

ü

อวี

a

อา

o

ออ

e

เออ

ê

เอ

ai

ไอ

ei

เอย

ao

เอา

ou

โอุ

an

อัน

en

เอน

ang

อัง

eng

เอิง

ong

อง

er

เอ๋อ

สระผสม

ia

เอีย

ie

เอ (อี-เอ)

iao

เอียว

iu

อิว

ian

เอียน

in

อิน

iang

เอียง

ing

อิง

iong

อียง

ua

อวา

uo

อัว

uai

ไอุว

ui

เอวย

uan

อ้วน

un

เอวิน

uang

อว้าง

ueng

เอวึง

üe

เยว

üan

เยวียน

ün

อวีน

วรรณยุกต์

ในภาษาจีนจะมีเสียงวรรณยุกต์ 4 เสียงด้วยกัน

เสียงที่ 1	-	สามัญ
เสียงที่ 2	,	จัตวา
เสียงที่ 3	∨	เอก
เสียงที่ 4	`	โท

อักษรจีนมีทั้งหมด 56,000 ตัว แต่อย่าเพิ่งท้อและถอดใจกัน
 ไปก่อนเพราะที่ไ้ประจํามี 6,763 ตัว แต่หากเรารู้เพียง 3,000 ตัว
 ก็สามารอ่านหนังสือพิมพ์และใช้ชีวิตได้ไม่ต่างไปจากคนจีนแล้ว

วิธีการอ่านออกเสียงคำในภาษาจีน ให้นำเสียงพยัญชนะผสมกับ
 เสียงสระ แล้วออกเสียงสูงต่ำตามวรรณยุกต์ โดยเสียงพยัญชนะจะไม่อยู่
 โดด ๆ จะต้องนำไปผสมกับสระ แต่เสียงสระจะออกเสียงผสมกับพยัญชนะ
 ก็ได้หรือจะออกเสียงโดด ๆ ก็ได้

❖ ตัวอย่างการผสมเสียงพยัญชนะกับเสียงสระ ❖

b + a = ba	อ่านว่า	เปอ + อา =	ปา
m + a = ma	อ่านว่า	เมอ + อา =	มา
l + e = le	อ่านว่า	เลอ + เออ =	เลอ
f + ou = fou	อ่านว่า	เฟอ + โอว =	โฟว
d + eng = deng	อ่านว่า	เตอ + เอิง =	เติง
n + ong = nong	อ่านว่า	เนอ + อง =	นง

สิ่งที่ต้องจำ

สระ i (อี) เมื่อนำมาผสมกับพยัญชนะ z, c, s, zh, ch, sh, r สระ i จะไม่ออกเสียง “อี” แต่จะออกเป็นเสียง “อี๋อ”

★ ตัวอย่างเช่น ★

$z + i = zi$

จะอ่านออกเสียงว่า

จิ๋อ

+ อี๋อ

= จิ๋อ

$s + i = si$

จะอ่านออกเสียงว่า

ชี๋อ

+ อี๋อ

= ชี๋อ

คำที่มีวรรณยุกต์เสียง 3 ติดกัน 2 คำ เวลาอ่านให้เปลี่ยนเสียงคำแรกเป็นเสียง 2 เช่น

你好! (nǐ hǎo)

ตามตัวอักษรจะอ่านว่า

หนี่ ห่าว

แต่ให้อ่านเป็น

หนื๋ ห่าว

很好 (hěn hǎo)

ตามตัวอักษรจะอ่านว่า

เหิ่น ห่าว

แต่ให้อ่านเป็น

เหิน ห่าว

คำที่มีวรรณยุกต์เสียง 4 ติดกัน 2 คำ เวลาอ่านให้เปลี่ยนเสียงคำแรกเป็นเสียง 2 เช่น

不见 (bù jiàn)

ตามตัวอักษรจะอ่านว่า

ปู้ เจี้ยน

แต่ให้อ่านเป็น

ปู เจี้ยน

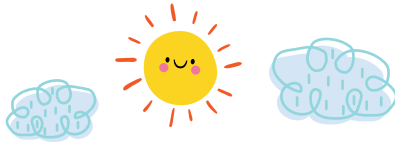
หมายเหตุ

 กรณียที่ลงท้ายด้วย “ก” ในภาษาไทยจะเทียบได้กับเสียง “แม็กน” เช่น

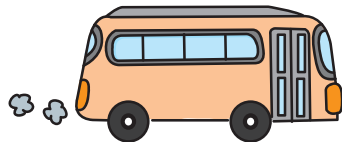
jin	อ่านว่า	จี้ + อิน	=	จิ้น
guan	อ่านว่า	เกอ + อู + อัน	=	กวน
shen	อ่านว่า	ชีอ + เอิน	=	เชิน

 หากลงท้ายด้วย “ng” ในภาษาไทยจะเทียบได้กับเสียง “แม็กง” เช่น

xiang	อ่านว่า	ชี + อี + อัง	=	เจียง
sheng	อ่านว่า	ชีอ + เอิง	=	เจิง
ting	อ่านว่า	เทอ + อิง	=	ทิง

Let's go!

晚上好!

ผูกมิตร

🌂 เริ่มต้นการทักทาย 🌂

วัฒนธรรมการทักทายของไทยเรานั้นคือ การไหว้ แต่คนจีนการไหว้เป็นการปฏิบัติต่อเทพเจ้า พระ และบรรพบุรุษ ที่เรามักได้ยินจากเทศกาลต่าง ๆ ของชาวจีนอยู่เสมอ เช่น เทศกาลไหว้บรรพบุรุษ (เซ็งเม้ง) เทศกาลไหว้พระจันทร์ และการไหว้เจ้าต่าง ๆ ดังนั้นหากเราไปยกมือไหว้คนจีนเขาจะรู้สึกแปลก ๆ อาจถึงขั้นตกใจเลยทีเดียว ชาวจีนจึงมักจะทักทายกันโดยการกล่าวคำทักทายและกัมติชระเล็กน้อยเท่านั้น

ประโยคที่สามารถนำไปใช้ได้

☺️ **你好 !**

nǐ hǎo

(หนี่ ฮ่าว)

สวัสดี

(ใช้ได้ในทุกโอกาส)

☺️ **早安 !**

zǎo ān

(แจ๋ อั้น)

อรุณสวัสดิ์

(หากสนิทกันพูดแต่ "早เจา" ก็ได้)

☺️ **午安 !**

wǔ ān

(อู่ อั้น)

สวัสดี

(ใช้ทักทายกันตอนกลางวัน/ตอนบ่าย)

ประโยคที่สามารถนำไปใช้ได้

晚上好！

wǎn shàng hǎo

(หว่าน ซ่าง ห่าว)

สวัสดี

(ใช้ทักทายกันตอนเย็น/ตอนค่ำ)

晚安！

wǎn ān

(หว่าน อัน)

ราตรีสวัสดิ์

很久不见

hěn jiǔ bù jiàn

(เหิ่น จิ่ว ปู้ เจี้ยน)

ไม่ได้เจอกันนานเลยนะ

好久不见

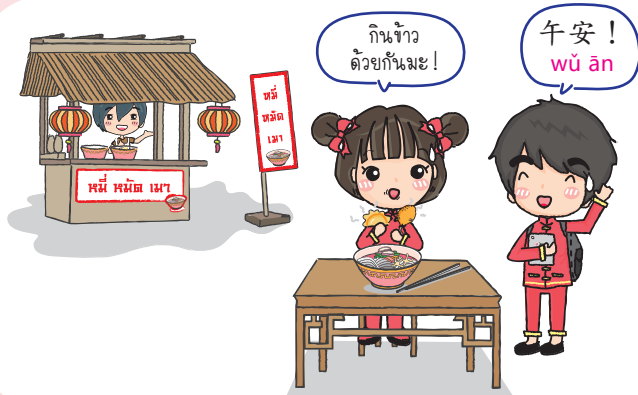
hǎo jiǔ bù jiàn

(ฮาว จิ่ว ปู้ เจี้ยน)

ไม่ได้เจอกันนานเลยนะ

9.00 руб.

12.00 ч.

เวลาพลบค่ำ
ในพับแห่งหนึ่ง

เสริมให้อีกนิด...

คำว่า “很 (เหิง)” แปลว่า มาก ส่วนคำว่า “好 (ห่าว)” แปลว่า ดี แต่นอกจากแปลว่า ดี แล้วยังสามารถแปลว่า มาก ได้เช่นเดียวกับ “很 (เหิง)” อีกด้วย เช่น

很久 (เหิง จื่อ) = 好久 (ห่าว จื่อ) นานมาก

很多 (เหิง ตั่ว) = 好多 (ห่าว ตั่ว) เยอะมาก

很贵 (เหิง กุ้ย) = 好贵 (ห่าว กุ้ย) แพงมาก

หากทักทายคนที่สนิทสนมกันอยู่แล้ว เลื่อนลิ้นก็สามารถพูดว่า “Hi !” ในภาษาอังกฤษได้เลย

🏯 ต่อด้วยถามสารทุกข์สุกดิบ 🏯

หลังจากที่กล่าวทักทายกันไปแล้ว การถามสารทุกข์สุกดิบกันบ้าง ก็เป็นการสร้างมิตรภาพอันดี อีกทั้งยังเป็นการแสดงความใส่ใจ หรือใช้เริ่มต้นการพูดคุยกันได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ประโยคที่สามารถนำไปใช้ได้

☺️ 你好吗 ?

nǐ hǎo ma

(หนี่ ห่าว มา)

สบายดีไหม ?